

не станѣлъ и не си растърсилъ дрехытъ,
а казалъ: Неставамъ сега да си търся,
но увѣрявамъ вы че котіята не е у мене.
Подирь малко гоститѣ ся разотидохъ вся-
кой съ туй сумнѣніе, че прѣпорщикътъ
откраднѣ кутіѣтъ.

Но на сутриньтъ сотникътъ проважда
да го повыква и му казва: “Котіята ся
намѣри. Въ джобътъ ми, дѣто съмь ѣ-
турилъ, имало дупка и ся проврѣла между
подплатѣтъ. Сега ще тя пытамъ да ми ка-
жешъ, снощи всички като станѣхъ и ся
растърсихъ, ты защо не станѣ? „ Прѣ-
порщикътъ отговорилъ: На тебе само, го-
сподине сотниче, ще обадиъ, ама да не
разказвашъ на други. Баща ми и Майка
ми сѣ много сиромаси, и азъ имъ давамъ
половинѣтъ отъ заплатѣтъ си, отъ туй
съмь принуденъ слѣдъ обѣдъ всякога да
не ямъ нѣщо готвено а все сухоежбѣ.
Снощи на угощеніето ви бѣхъ дошелъ
ненадѣйно, а имахъ въ джобоветѣ си о-
быкновеннѣтъ си вечерѣъ, сухъ хлѣбъ и
малко маслинки, и ако бѣхъ станѣлъ да
истърсвамъ джобоветѣ си щѣше да ся я-
ви госбѣтъ ми и ще ми ся смѣѣтъ.